

OPONENTNÍ POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Studentka:

BC. KAROLÍNA ZELNÍČKOVÁ

Název práce:

Revitalizace břehů řeky Ostravice

(Zadání: Ostrava- revitalizace okolí řeky Ostravice a řeky Lučiny)

Vedoucí práce: doc. Ing. arch. Ivan Plicka, CSc.

Asistent: Ing. arch. Matyáš Sedlák

Konzultant: Ing. Radmila Fingerová

Oponent: Doc. Ing. arch Josef Kiszka

Vnímám diplomovou práci, jako nástin ideálního vektoru vývoje v kratší i delší perspektivě. Zajímavé by se mohlo jevit určení návrhového horizontu pro Ostravu. Masivní urbanizace v dohledné době se nedá očekávat, ač nepředpokládám úplný kolaps ostravské konurbace. Proto považuji návrh rezidenční části u OC Karolina jako prověření možnosti napojení nové extenze na strukturu Moravské Ostravy jižním směrem a naznačení onoho možného bohulibého „sešívání“ s Vítkovicemi, . Tento vektor rozvoje koreluje jak s představami architekta Pleskota, tak s koncepcí nastíněnou vítěznou soutěžní studií na Černou louku od studia MAXVAN. Ač tento názor považuji za problematický, v daleké perspektivě po likvidaci průmyslových Vítkovic a konverzi industriální struktury není však nemožný a spojení s červenými Kupelvišerovými Vítkovicemi masivní výstavbou si v megalomanských snech představit dovedu, proto se nedá autorce z tohoto pohledu nic vytýkat, snad jen to, že podlehla současnému developerskému trendu organizace a formování zástavby, ač příklad autorkou reflektované sukcesivní lokality u Komenského sadu by mohl být inspirující a přínosný a po navrhované, investičně mnohém méně náročné sanaci prostoru Ostravice, realizačně aktuálnější.

Tento urbanizační pohled však není na pořadu dne, na pořadu dne je potřeba sanace celého území a pokorná postupná náprava neutěšeného stavu zapříčiněného bezohledným rabováním a chaosem vyvolaným častými změnami pohledů a koncepcí dalšího vývoje konurbace v minulosti i přítomnosti a chaosem způsobeným primitivní bezohlednou bezkonceptní alokací aktivit. Bude se jednat o dlouhodobý proces a je nezbytné si ony zákonitosti uvědomit a respektovat. Milionová konurbace s enormní zápornou migrací musí projít pro dosažení rovnovážného stavu fází katarze, sebe-soustředění (shrinkage), sanace, regenerace a teprve následně reurbanizace, čas ukáže, jestli autopoietické či více usměrňované, regulované. Dnes schází energie, důvod, potenciál. Co můžeme, odevzdejme nátuře, o co jsme jí oloupili.

A v tomto směřování vidím největší přínos předmětné práce. Relativně nenáročná či investičně nejméně nákladná sanace a regenerace cestou naturalizace post-industriálních úhorů v nivě Ostravice je rozumným krokem. Kultivace ploch v území nejen pomůže krajinnému rázu a obrazu lokality, ale touto cestou se zvýší hodnota i okolních ploch a dá se očekávat jejich postupné nasycení strukturou.

Samotný návrh záměrně netvoří parkové plochy, ale vrací se až k přírodním přirozeným krajinnářským útvarům hájů, luk a pastvin a přiměřeně rozmísťuje přírodní figury a elementy. Klade důraz na naturalizaci území a pracuje jen s vloženými plošnými „plošinami“ pro komunitních prostorů a zařízení v dosahu existujících aktivit, městských (jádro) i regionálních (DOV, OC). Podrobněji rozpracovaná lokalita Černé louky ukazuje na samostatné uvažování a schopnost uchopení v návrhu komponované krajiny. Lze vystopovat sémiotické uchopení, využívá i ideových odkazů (umělý ostrov na existující v minulosti Střelecký ostrov naproti), pracuje s významy. Vhodně moduluje terén a používá kompozičního instrumentáře a zásad.

DP je přehledně strukturovaná, jasná, pochopitelná, odvíjí se od celoměstských až regionálních analýz po detail a směřuje k detailu až k tabulce prvků, přímo by se dalo říct, takový manuál urbanistického řemesla, metody a postupu. Vše podstatné se zohledňuje, do všeho podstatného je snaha vhlédnout. Analýzy vše ovlivňují, odůvodňují a prostupují celou práci s upřesňováním i v kapitole Širší vztahy a rovněž v kapitole Návrh.

Práce není prvoplánově erupivní a kreativní. Je poněkud až brožurová, poněkud zkratkovitá, ale má hluboký smysl a zdá se, že autorka ví, co dělá, zná problematiku, postupuje racionálně a co je nejdůležitější, navržené řešení je koncepční a vytyčuje směr potřebných zásahů pro udržitelnost tohoto *legacy city* či *rustingbelt*. Ukazuje na to i závěr, kde studentka vyhodnocuje a uvádí:

Princip vnitřního zahuštění města, zlepšení vzájemných územních vazeb, spolu se zachováním a zkvalitněním přírodních prvků ve městě, považuji za vhodné řešení, jenž by významně zvýšilo pobytové kvality města Ostravy.

....tato práce (je) komplexním pojetím řešeného území, zabývající se místem, jak po stránce urbanismu, tak v oblasti krajinného plánování a architektury.

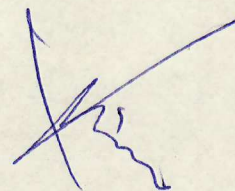
Princip vnitřního zahuštění města, zlepšení vzájemných územních vazeb, spolu se zachováním a zkvalitněním přírodních prvků ve městě, považuji za vhodné řešení, jenž by významně zvýšilo pobytové kvality města Ostravy.

To je asi v této DP to podstatné.

Práce není prvoplánově erupivní a kreativní, za to má onen smysl a tím je mimořádná a ojedinělá v davu prací sázejících jen na atraktivitu, zvláštnost, hedonismus. Proto o to víc si zaslouží vyzdvižení a pozitivní hodnocení.

Práci doporučuji k obhajobě a hodnotím

Výborně – A

Josef Kiszka

Havířov, 1.6.2019